

Sygn. akt VII U 835/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 września 2016 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Zbigniew Szczuka

Protokolant: st. sekr. sądowy Dominika Kołpa

po rozpoznaniu w dniu 20 września 2016 r. w Warszawie

sprawy G. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

o rentę rodzinną

na skutek odwołania G. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

z dnia 10 kwietnia 2015r. znak: (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje G.
W. prawo do renty rodzinnej od dnia 1 kwietnia 2015 r.

Sygn. akta VII U 835/15

Transkrypcja uzasadnienia wyroku z dnia 20 września 2016 r.

Wygłoszone uzasadnienie wyroku

Odwołujący w dniu 12 maja 2015 roku (k. 2 akt sprawy) odwołał się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. z dnia 10 kwietnia 2015 roku odmawiającej mu prawa do renty rodzinnej. Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie (k. 15-16 akt sprawy) wnosił o oddalenie odwołania. Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny. W dniu 24 marca 2015 roku odwołujący urodzony (...) złożył wniosek o przyznanie renty rodzinnej po zmarłej w dniu 6 sierpnia 2013 roku matce S. W. (str. 1 akt organu rentowego). Organ rentowy decyzją z dnia 12 kwietnia 2015 roku odmówił prawa do renty rodzinnej odwołującemu i w dniu 12 maja 2015 roku wpłynęło odwołanie od wyżej wymienionej decyzji ze strony odwołującego. Organ rentowy podniósł, iż nie spełniony został żaden z warunków Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, mianowicie odnosząc się do odwołującego stwierdził, iż bez względu na wiek przysługujące prawo do renty rodzinnej mogłoby przysługiwać, jeżeli odwołujący stał się całkowicie niezdolny do pracy oraz do samodzielnej egzystencji lub całkowicie niezdolny do pracy w okresach, o których mowa w zapisie artykułu 68 cytowanej Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, to jest do ukończenia 16 lat - punkt 1. Punkt 2 - do ukończenia nauki w szkole, jeżeli przekroczyły 16 lat życia danej osoby, nie dłużej jednak niż do osiągnięcia 25 lat życia. W tym zatem zakresie bazując na orzeczeniu komisji lekarskiej ZUS z dnia 17 kwietnia 2014 roku, która orzekła, iż odwołujący nie jest całkowicie niezdolny do pracy (str. 53 t. I akt organu rentowego) organ rentowy nie

znalazł podstaw do uwzględnienia wniosku odwołującego o przyznanie mu prawa do renty rodzinnej. Sąd Okręgowy w ramach przeprowadzonego postępowania dowodowego postanowieniem z dnia 3 lipca 2015 roku (k. 20 akt sprawy) dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego lekarza specjalisty okulisty celem ustalenia czy odwołujący jest zdolny czy też całkowicie lub częściowo niezdolny do pracy zarobkowej ze szczególnym wskazaniem daty powstania tej niezdolności. W ramach przeprowadzonego badania biegły okulista w swojej opinii (zawartej na k. 31) stwierdził, co następuje, iż odwołujący w marcu 1996 roku przebył operację usunięcia zaćmy w oku lewym i wzrok w tym oku nieznacznie się poprawił. A w kwietniu 1996 roku wykonano operację podwichniętej zaćmy w oku prawym, jednak bez dobrych efektów z powodu powikłań i odwarstwienia siatkówki. Z powodu słabego wzroku odwołujący pracował zawodowo w zakładach pracy chronionej. Odwołujący z powodu jednooczności i słabego widzenia jedynie okiem lewym oraz stałego oczopląsu jest osobą w ocenie biegłego całkowicie niezdolną do wykonywania pracy. Stan ten ma miejsce od młodych lat, jak stwierdził biegły, to jest od około 40 lat i ma charakter trwały. W ramach treści tej powyższej opinii organ rentowy zajął następujące stanowisko podnosząc, iż wnosi (k. 46 pismo procesowe organu rentowego) o podjęcie działań w zakresie sprawdzenia i sprecyzowania czy i od kiedy nastąpiła całkowita niezdolność do pracy w przypadku odwołującego i wobec powyższego zawniósł o powołanie innego biegłego okulisty. Sąd uwzględnił powyższy wniosek i postanowieniem z dnia 26 listopada 2015 roku dopuścił innego biegłego, niż biegły R. S., okulistę celem ustalenia czy odwołujący jest zdolny, czy też całkowicie lub częściowo niezdolny do pracy zarobkowej ze szczególnym wskazaniem daty powstania tejże niezdolności. Biegły z zakresu okulistyki - A. K. w swojej opinii (znajdującej się na k. 68 i 68 verte) stwierdził, iż na podstawie wywiadu i badania przedmiotowego oraz analizie otrzymanej dokumentacji stwierdza, że odwołujący się jest osobą bardzo słabo widzącą, trwale i całkowicie niezdolną do pracy. Zdaniem biegłego z dokumentacji medycznej wynika, że w marcu 1974 roku ostrość wzroku wynosiła OP 0,3 z korekcją OL 0,2. Niezdolność do pracy zatem pojawiła się po ukończeniu 16 roku życia, stwierdził biegły. Z obserwacji klinicznej, co podniósł biegły, oraz badania wynika, że jest to osoba niewidoma, chodzi z białą laską szukając drogi, rękoma szuka krzesła, na którym ma usiąść. Odwołujący ma wprawdzie ostrość wzroku do dali jednego widzącego oka na poziomie 0,1 lecz dodatkowe schorzenia narządu wzroku i operacje, które przeszedł powodują u odwołującego niezdolność do samodzielnej egzystencji. Do przedmiotowej opinii odniósł się organ rentowy, który w piśmie procesowym z 23 lutego 2016 roku wniósł o uzupełnienie opinii biegłego i sprecyzowanie od kiedy powstała całkowita niezdolność jeżeli chodzi o czasokres, który mogłaby sprecyzować biegły. W tym zakresie powołany biegły w opinii uzupełniającej stwierdził (k. 98), iż z dostępnej w aktach dokumentacji medycznej wynika, że w badaniu z dnia 5 listopada 1977 roku ostrość wzroku odwołującego wynosiła 0,08 w obu oczach, co kwalifikuje odwołującego jako osobę całkowicie niezdolną do pracy i samodzielnej egzystencji. W badaniu z 1974 roku stwierdzono ostrość wzroku: oko prawe równe 5/15 równe 0,3 korekcji oraz oko lewe równe 5/20 równe 0,2 w korekcji, której wynik kwalifikuje odwołującego jako osobę częściowo niezdolną do pracy. Wobec powyższego za datę powstania całkowitej niezdolności do pracy zdaniem biegłego należy przyjąć datę 5 listopada 1977 rok. Odwołujący po zapoznaniu się z treścią opinii przesłał odpis świadectwa maturalnego z 2 czerwca 1978 roku wskazując, iż w dacie wskazanej przez biegłego, to jest 5 listopada 1977 roku był uczniem liceum ogólnokształcącego o profilu matematyczno-fizycznym Liceum Ogólnokształcącego (...) w W.. Organ rentowy w piśmie procesowym z dnia 18 maja 2016 roku (k. 106) stwierdził, że nie wnosi uwag do opinii uzupełniającej biegłego okulisty. Sąd Okręgowy zważył, co następuje: W ocenie Sądu Okręgowego odwołanie odwołującego jest uzasadnione. Biorąc pod uwagę niekwestionowaną przez stronę opinię drugiego biegłego okulisty, zarówno główną jak i uzupełniającą, należy stwierdzić, iż spełnione zostały wymogi Ustawy z 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a konkretnie artykuł 68 tej ustawy, który stwierdza, iż dzieci własne, dzieci drugiego małżonka i dzieci przysposobione mają prawo do renty rodzinnej, punkt 1: do ukończenia 16 lat, punkt 2: do ukończenia nauki w szkole, jeżeli przekroczyły 16 lat życia nie dłużej jednak niż osiągnięcia 25 roku życia albo bez względu na wiek, jeżeli stały się całkowicie niezdolne do pracy oraz do samodzielnej egzystencji lub całkowicie niezdolne do pracy w okresie, o którym mowa punkcie 1 lub 2. Tu odnosząc się do ustaleń niekwestionowanych przez strony, przez biegłego okulistę, stan całkowitej niezdolności stwierdzony u odwołującego został zakreślony na datę 5 listopada 1977 rok. Biorąc pod uwagę zatem tę datę należy stwierdzić, iż spełnione zostały uwarunkowania ustawy, to znaczy odwołujący w czasie, kiedy przekroczył 16 rok życia a uczył się w liceum, co potwierdza świadectwo maturalne, to 1978 roku nie przekroczył, co jest bezsporne, 25 roku życia, stał się całkowicie niezdolny do pracy, co potwierdza wskazaną datę biegły 5 listopada 1977 rok. Z tych też względów w ocenie Sądu zaistniały okoliczności, które spełniają wymóg cytowanej Ustawy z 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i

rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, dając tym samym możliwość przyznania renty odwołującemu od daty złożenia od pierwszego dnia, licząc od daty pierwszego dnia miesiąca, licząc od daty złożenia wniosku. Wniosek został złożony przez odwołującego o rentę w dniu 24 marca 2015 roku, stąd też Sąd przyznał prawo do naliczenia tej renty od daty 1 kwietnia 2015 roku. Z tych też względów, które Sąd przedstawił na wstępie na mocy artykułu 477(14) paragraf 2 Kodeksu postępowania cywilnego Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji.